

Στουδίτης γράφει πρὸς τὸν ἡγούμενον Θεόφιλον: "*Ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ ὁ Χρυσόστομος, οὐ μόνον τοὺς αἵρετικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοιοῦτοις κοινωνοῦντας μεγάλη τῆ φωνῆ ἀπεφήνατο*". (P.G. 99, 1049 A).

Συνεπῶς, γιατί παραποιεῖτε τὴν ἀλήθεια λέγοντας ὅτι στή μακρὰ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας... οὐδέποτε τιμωρήθηκε κάποιος κληρικός ἢ ἀπλῶς ἐπιτιμῆθηκε γιὰ τὸ λόγὸ ὅτι δὲν ἔσπευσε νὰ ἀποσχισθῆ πάραυτα ἀπὸ τοῦ αἵρετικοῦ ἐπισκόπου; Πῶς θὰ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ, ἐάν δὲν ἦσαν ἄξιοι οὐδὲ ἐπιτιμίων.

Τί ἐννοεῖτε μέ τὸ ἐπίρρημα πάραυτα;

Ἄπὸ τῆ στιγμῆ πού καὶ ἓνας Ὁρθόδοξος ἄρχισε νὰ ἀντιδρᾷ στὴν κηρυττομένην αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἢ εὐθύνη ἀρχίζει καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους· καὶ αὐτὸς πού καθυστερεῖ νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοὺς αἵρετικούς καθίσταται ὅλο καὶ περισσότερο ὑπεύθυνος.

Πῶς ἦταν δυνατόν νὰ βασιλεύῃ δικαιοσύνη στὴν Ἐκκλησία, ὅταν χοροὶ ὀλόκληροι ἐπισκόπων, πρεσβυτέρων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν ἐσήποντο κυριολεκτικῶς στὶς φυλακές, ἀρνούμενοι νὰ ἀκολουθήσουν τὸν ψευδεπίσκοπον τοῦ Κανόνος, οἱ δὲ κοινωνοῦντες μέ αὐτόν νὰ μὴ δέχονται οὔτε ἀπλῆ ἐπιτίμησιν γιὰ τὸ λόγὸ ὅτι ἀνέμεναν ... Συνοδικὴν ἀπόφασιν.

"Ὁχι, πάτερ Σπυρίδων, σφάλλεσθε οἰκτρῶς. Ἡ Ἐκκλησία, τοὺς μὲν ἐπαινεῖ καὶ στεφανώνει, τοὺς δέ, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, τοὺς θεωρεῖ, μαζί μέ τὸν κηρύσσοντα τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ π. Βαρθολομαῖον καὶ τοὺς λοιποὺς Λατινόφρονες καὶ Οἰκουμενιστές, ἐχθρούς Της καὶ ἐκτός Αὐτῆς, τὸ ὅποιον σημαίνει ὅτι εἶναι ἄξιοι τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν!

Θέλετε ἀποδείξετε γιὰ ὅλα αὐτά; Τά πρακτικὰ τῶν ἀγίων Συνόδων εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ παρόμοια παραδείγματα. Πρὶν νὰ ἀναγνώσω μερικὰ ἀπὸ αὐτά, σᾶς πληροφορῶ ὅτι οἱ δικαζόμενοι ἀπὸ τὴν Ζ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἦταν ὅλοι ἐπίσκοποι, οἱ ὅποιοι κοινωνοῦσαν μέ τὴν αἵρεσιν παρὰ τοὺς ὑφισταμένους διωγμούς τῶν εὐσεβῶν καὶ ἡρωϊκῶν εἰκονοφίλων συναδέλφων τους, παρὰ τίς ἐξορίες καὶ τίς θανατώσεις αὐτῶν!...

Κατὰ τὴ δίκη τους ὁμως κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν δικαιολογήθηκε ὅτι ἀνέμενε... "Συνοδικὴν διάγνωσιν", οὐδεὶς ἀνεξαίρετως! Καὶ τοῦτο διότι ἀπλούστατα ἐξ εὐαγγελικῆς ἀκόμη διδασκαλίας εἶχαν διδαχθεῖ νὰ μὴ λένε οὔτε "χαίρειν" εἰς τοὺς αἵρετικούς, ὁ δὲ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν συνεχῶς νουθετοῦσε: "*κρατεῖτε τὰς παραδόσεις*", "*τὰς βεβήλους καινοφωνίας παραιτεῖσθε*".

Τὸ δὲ ἐκπληκτικὸν εἶναι, ὅτι ἐάν θέλαμε νὰ ἐφαρμόσουμε γιὰ λίγο μόνον, τὴν μέθοδόν σας,

τότε οὔτε ὁ κηρύσσων τὴν αἵρεσιν κινδυνεύει νὰ τοῦ ἐπιβληθῆ κάποιο ἐπιτίμιο, γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγο, ὅτι οὐδὲ ἄναφέρει κάτι γι' αὐτὸ ὁ παρὼν Κανὼν!...

Διότι ὡς ἀσφαλῶς θὰ ἐνθυμεῖσθε ὅλοι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ὀρίζουν τὸ "καθαιρέσθω" καὶ τὸ "ἀφοριζέσθω" γιὰ ἐκείνους πού χρησιμοποίησαν τὴν κοσμικὴ ἐξουσία καὶ τοὺς ἄρχοντες, ὥστε νὰ γίνουν ἐπίσκοποι· διὰ δὲ τοὺς συμπροσευχομένους μέ τοὺς αἵρετικούς καὶ πάλιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ὀρίζουν τὸ "καθαιρέσθω".

Στὸν ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου δὲν ἀναφέρεται ἡ καθαιρέσις καὶ ὁ ἀφορισμός. Μᾶς δίνει, ἄρα γε, τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ δικαίωμα, νὰ σκεφθοῦμε ὅτι ἀθλώνεται ὁ αἵρετικὸς καὶ αὐτοὶ πού τὸν ἀκολουθοῦν, ἐνῶ καθαιρεῖται ὁ συμπροσευχόμενος μέ τὸν αἵρετικόν;

Ἀσφαλῶς κάθε ἄλλο! Πλανᾶσθε οἰκτρῶς γέροντα Σπυρίδων!

Ὁ Ι', ΙΑ' καὶ ΜΕ' Ἀποστολικοὶ Κανόνες ὡς καὶ ΛΓ' τῆς Λαοδικείας, διὰ τὸ συμπροσεύχεσθαι μόνον μέ τοὺς αἵρετικούς καθαιροῦν, ὁ δὲ Γ' τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου παραγγέλλει ὅπως: "*μηδὲ ὡς ὑποκειῖσθαι τοῖς ἀποστατήσασιν ἢ ἀφισταμένοις ἐπισκόποις*" ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας!

Συνεπῶς, π. Σπυρίδων, "πάντοθεν στενά" γιὰ ἐκεῖνον πού θέλει νὰ δικαιολογήσῃ τοὺς κοινωνοῦντας μέ τὸν κηρύσσοντα οἰανδήποτε αἵρεσιν αἵρετικόν...

Καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐρμηνεύοντας τὴν σύνολον Ἱεράν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας διδάσκει ὅτι "*ἅπαξ καὶ οἱ ἱερωμένοι ἀλώθηκαν ἀπὸ τὴν αἵρετικὴν κοινωνία ἔχει γι' αὐτοὺς διορισθεῖ νὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν ἱερουργία... Γιατί πῶς διαφορετικὰ θὰ φανῆ ἢ διαφορὰ ἀνάμεσα σέ κείνους πού πρόδωσαν τὴν ἀλήθεια καὶ σέ κείνους πού τίμησαν τὸ ἱερατικὸν τους ἀξίωμα; Πῶς θὰ φανῆ ἢ διαφορὰ ἀνάμεσα σέ κείνους πού ἠθλησαν μέ γενναιότητα καὶ σέ κείνους πού δὲν θέλησαν νὰ πάθουν οὔτε τὸ παραμικρὸ γιὰ τὸ καλὸ (γιὰ τὴν πίστιν);"*

Καιρὸς ὁμως εἶναι νὰ δοῦμε μερικὲς "σκηνές" ἀπὸ τίς περίφημες συνεδρίες τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Νὰ σημειωθῆ ὅτι Πρόεδρος τῆς παρούσης Συνόδου ἦταν ὁ πολὺς Ἅγιος Ταράσιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐνῶ μετεῖχαν σ' αὐτὴν 136 ἡγούμενοι Μοναστηρίων, οἱ ὅποιοι ἀσφαλῶς οἱ πλεῖστοι πολλὰ τά δεινά θὰ εἶχαν ὑποστῆ στὴν προσπάθειά τους νὰ ἀποφύγουν τὴν αἵρετικὴν κοινωνία μέ τοὺς κακοδόξους. (Βλ. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, PG 1157 C, 1641 D).

Πιθανώς νά αντιλέξετε ότι σήμερα δέν ἔχουμε περιπτώσεις διωγμῶν, ὅπως συνέβη μέ τούς εἰκονομάχους· ὁ διωγμός ὁμως τοῦ π. Χρυσοστόμου στίς Σπέτσες, τῶν Ζηλωτῶν Πατέρων στό "Ἅγιον Ὄρος καί πολλῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων, ὁ καθημερινός χλευασμός καί οἱ ψευδοκαθαιρέσεις καί τά δικαστήρια ἐπί ἀντιποίησει ἀρχῆς τῶν Ὁρθοδόξων κληρικῶν μᾶς πείθουν γιά τό ἀντίθετο. Τολμηστε καί σεῖς νά ὀρθοτομήσετε καί πρακτικῶς καί τότε θά δοῦμε ἄν ὑπάρχη διωγμός ἤ ὄχι...

"Ἄς δοῦμε ὁμως τά πρακτικά τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου:

α) Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης τῷ ἐπισκόπῳ Νεοκαισαρείας εἶπεν: ὡς ἄγνωστος σοι παρῆλθεν ἡ ἀλήθεια ἕως τοῦ νῦν; ἢ ὡς ἐγνωσμένης κατεφρόνησας; καί ἐάν ὡς ἄγνωστος σοι παρῆλθεν, μή αἰδεσθῆς τόν ὀρθόν λόγον μαθεῖν, ὡσπερ οὐκ ἠσχύνθης τόν διεστραμμένον.

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε: πίστευσον, Δέσποτα, ὡς ἄγνωστος· αἰτῶ μαθεῖν, καί ὡς κελεύει ὁ δεσπότης καί ἡ ἀγία Σύνοδος.

Ταράσιος: Λέγε τί θέλεις μαθεῖν.

Γρηγόριος εἶπεν: Ἦνίκα πᾶσα ἡ ὁμήγουρις αὐτῆ τῷ ἐν λαλεῖ καί φρονεῖ, ἔμαθον καί ἐπληροφόρηθην ὅτι ἡ ἀλήθεια αὐτῆ ἐστίν, ἡ νυνί ζητούμενη καί κηρυσσομένη. Καί διά τοῦτο καγῶ αἰτῶ συγγνώμην τῶν πρώην μου κακῶν, καί θέλω μετά πάντων καί φωτισθῆναι καί διδαχθῆναι· τά πλημμελήματα καί ἁμαρτήματά μου ἄμετρά ἐστι καί ὡς ὁ Θεός κατανύξει τήν ἱεράν σύνοδον καί τόν πανάγιον Δεσπότην...

Ταράσιος: "Ὁφειλες ἐκ τῶν ἀνέκαθεν χρόνων ἀνοιῖξαι σου τά ὦτα, καί Παύλου τοῦ θείου Ἀποστόλου ἀκοῦσαι λέγοντος: "κρατεῖτε τάς παραδόσεις, ἅς παρελάβετε εἴτε διά λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν"· καί πάλιν Τιμοθέῳ καί Τίτῳ γράφοντος "τάς βεβήλους κενοφωνίας παραιτεῖσθαι"· τί βεβηλότερον τοῦ λέγειν Χριστιανούς εἰδωλολατρήσαι;"

Γρηγόριος: Κακόν ἦν καί ὁμολογοῦμεν, κακόν ἦν, ἀλλ' οὕτως ἐπράχθη καί οὕτως ἐπράξαμεν καί διά τοῦτο αἰτοῦμεν συγγνώμην τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ὁμολογῶ, Δέσποτα, ἔμπροσθεν τῆς τιμιωτάτης ἀγιωσύνης ὑμῶν, καί πάντων τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀγίας Συνόδου, ὅτι ἠμάρτομεν καί ἠνομήσαμεν, καί κακῶς ἐπράξαμεν καί συγγνώμην αἰτοῦμεν περί τούτου..." (Πρακτικά Συνόδων, Τόμ. Β' σελ. 742).

β) "Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν: ὅθεν καί ἐγώ Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας τῆς πόλεως, προαιρούμενος ἐνωθῆναι τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ... ταύτην τήν παροῦσαν ἐγγραφόν μου ὁμολογίαν ποιοῦμαι, καί προσάγω ὑμῖν τοῖς ἐξ ἀποστολικῆς

αὐθεντίας λαβοῦσι τήν ἐξουσίαν. Ἐν ταυτῷ καί συγγνώμην ἐξαιτοῦμαι παρά τῆς θεοσυλλέκτου ὑμῶν μακαριότητος ὑπέρ ταύτης μου τῆς βραδύτητος.

Δέον γάρ ἦν μή ὑστερηκεῖναι με πρός τήν τῆς Ὁρθοδοξίας ὁμολογίαν· ἀλλά τῆς ἄκρας μου ἀμαθείας καί νωθρείας καί ἡμελημένης διανοίας ἐστί τοῦτο... πιστεύω τοῖνυν καί ὁμολογῶ..." (ὁ. π. σελ. 729).

γ) "Τῇ ἀγίᾳ καί Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ Θεοδόσιος, (ἐπίσκοπος Ἀμορίου) ὁ ἐλάχιστος Χριστιανός ὁμολογῶ καί συντίθεμαι καί δέχομαι καί ἀσπάζομαι... καί διά τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς ἀγιοῦ τοῦ Θεοῦ καί βοῶ· ἤμαρτον εἰς τόν οὐρανόν καί ἐνώπιον ὑμῶν· δέξασθέ με ὡς ἐδέξατο ὁ Θεός τόν ἄσωτον καί τήν πόρνην καί τόν ληστήν· ζητήσατέ με καθῶς ἐζήτησεν ὁ Χριστός τό ἀπολωλός πρόβατον, ὃ ἀνέλαβεν ἐπί τῶν ὤμων...

Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἠγούμενος Μονῆς τῶν Στουδίων εἶπε: κατά τάς ἀποστολικὰς διατάξεις καί Οἰκουμενικάς Συνόδους, ἀξίός ἐστιν ἀποδοχῆς...

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης εἶπεν· οἱ ποτε κατήγοροι τῆς Ὁρθοδοξίας, νυνί συνήγοροι τῆς ἀληθείας ἐγένοντο... (ὁ.π. σελ. 731).

δ) "... Οἱ μοναχοί ἀναλαβόντες εἶπον· ἀλλά τούς παρασυρθέντας καί βίαν παθόντας ὁ πατήρ (Ἀθανάσιος) προσίεται. Εἰπάτωσαν οὖν ἡ παρεσύρησαν ἡ βίαν ὑπέμειναν, ὅτι ἀπέστησαν τῆς ἀληθείας.

Ἐπίσκοποι καί οἱ σὺν αὐτῷ ἐπίσκοποι εἶπον· ἡμεῖς οὔτε βίαν ὑπομείναμεν, οὔδέ παρεσύρημεν, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τῇ αἰρέσει ἡμῶν γεννηθέντες ἀνετράφημεν καί ἠυξήθημεν... Καί αὐθις Θαλάσσιος καί Εὐσέβιος καί Εὐστάθιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον: Πάντες ἠμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν...

Σάββας ὁ εὐλαβέστατος μοναχός καί ἠγούμενος Μονῆς τῶν Στουδίων εἶπεν: εἰ δοκεῖ τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ, ἴδωμεν τάς χειροτονίας τῶν δεχθέντων, εἰ ἀπό αἰρετικῶν ἦσαν ἢ οὐ... (ὁ.π. σελ. 736).

Ὁ π. Σπυρίδων μετά τό τέλος τῆς ἀναγνώσεως εἶχε ἀλλάξει γνώμη· ποτέ δέν εἶχε φαντασθῆ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶχε ἀντιμετωπίσει μέ τέτοιο τρόπο αὐτούς πού ἐζησαν σέ ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τούς αἰρετικούς.

Ἀναρίθμητα ἐξ ἄλλου εἶναι τά παραγγέλματα τῶν ἁγίων Πατέρων, συνέχισε ὁ π. Νικόδημος τά ὅποια μᾶς προτρέπουν καί πρό "Συνοδικῆς διαγνώμης" νά ἀπομακρυνώμεθα ἀπό τήν κοινωνία τῶν αἰρετικῶν.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος γράφει Ρ.Γ. 35, 33: "Βαδίζοντες τήν ἀπλανῆ καί ζωηφόρον ὁδόν,

ὄφθαλμόν ἐκκόψωμεν σκανδαλίζοντα, μή τόν αἰσθητόν ἀλλά τόν νοητόν. Οἷον ἐάν ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος οἱ ὄντες ὄφθαλμοί τῆς Ἐκκλησίας κακῶς ἀναστρέφονται καί σκανδαλίζουσι τόν λαόν, χρή αὐτούς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον γάρ ἐστίν ἄνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἢ μετ' αὐτούς ἐμβληθῆναι ὡς μετὰ Ἄννα καί Καϊάφα εἰς τήν γέενναν τοῦ πυρός".

Ὁ δέ μέγας Φώτιος παραγγέλλει σαφῶς: "Αἰρετικός ἐστίν ὁ ποιμήν; λύκος ἐστίν φυγεῖν ἐξ αὐτοῦ καί ἀποπηδᾶν δεήσει, μηδ' ἀπατηθῆναι προσελθεῖν κἄν ἡμερον περισαίνειν δοκεῖ φύγε τήν κοινωνίαν αὐτοῦ καί τήν πρός αὐτόν ὁμιλίαν ὡς ἰόν ὄφεως".

Λοιπόν π. Σπυρίδων καί π. Κωνσταντῖνε ποιόν θά ἀκούσουμε, ἐσᾶς καί τά διαστρεβλωτικά κηρύγματα τοῦ Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου ἢ τούς φωστήρας καί μεγάλους ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, Μέγαν Φώτιον, Μέγαν Ἀθανάσιον, Ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην, Ἅγιον Μάρκον τόν Εὐγενικόν;

Θά ἀκολουθήσουμε ἐσᾶς μέ τίς καινοφανεῖς ἐρμηνεῖες σας πού δέν τίς στηρίζετε σέ κανένα Ἅγιο Πατέρα ἀλλά ἐπικαλεῖσθε τούς ψευδοαγίους, τόν μάγο Πορφύριο καί τόν πλανεμένο Παῖσιο, πού ὅταν ἀκουγε γιά τούς Πατέρες καί τήν διδασκαλία τους γιά τήν ἀποτείχισιν τόν ἔπιανε ταραχή; Ἡ θά ἀκολουθήσουμε τήν κρυστάλλινη διδασκαλία τῆς Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν πρόεδρό της Ἅγιο Ταράσιο;

Ἐμεῖς προτιμᾶμε νά συνταχθοῦμε μέ τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας γιά νά ἔχουμε τή σιγουριά ὅτι εἴμαστε ἐνωμένοι μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας, τήν Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία· ἐσεῖς ἀκολουθεῖστε τίς καινοφανεῖς ἐρμηνεῖες τοῦ μυαλοῦ σας καί τίς σοφιστίες τοῦ Ἐπιφανίου καί τούς ψευδοαγίους σας Παῖσιον καί Πορφύριον.

Γιά νά μή μνημονεύσουν τόν Λατινόφρονα "πατριάρχην" Βέκκον οἱ Ἁγιορεῖτες Πατέρες προτίμησαν τά βασανιστήρια καί τόν φρικτόν θάνατον. Ὁ σημερινός ἀγιορεῖτες, μνημονευτές τοῦ Λατινόφρονος Βαρθολομαίου καί οἱ κοινωνοῦντες μέ αὐτούς Νεοημερολογίτες τῆς Ἑλλάδος προτιμοῦν τόν προδοτικόν συμβιβασμόν καί τήν σιωπήν, φοβούμενοι μή διωχθοῦν ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος καί μήν ὀνειδιστοῦν ἀπό τήν γενεάν ταύτην τήν μοιχαλίδα καί ἀμαρτωλόν.

